

HANGİ EYLEMLER SONUÇ ALDIRIR?

Aydınlık Gazetesi, 9 Eylül 2014

Yıldırım Koç

Farkındasınızdır; işçi eylemleri çok çeşitlendi ve yaygınlaştı.

5 Eylül 2014 günlü Aydınlık'ta İzmir'de İzenerji işçilerinin kefenli eylemine ilişkin büyükçe bir haber ve bir resim vardı. İşçiler kefen giymişler, "taşeron ölümdür", "taşeron açlıktır", "taşeron köleliktir", "taşeron iş cinayetidir" yazılı kartonlar taşıyorlar.

Hangi eylemler işvereni zorlar? Hangi eylemler hükümeti etkiler? Hangi eylemler sonuç aldırır?

1989 bahar eylemlerini yaşadık.

İşçilerin ayakkabılarını çıkarıp çıplak ayaklarla yürüyüş yapması, gazetelerin ilk sayfasında haberci.

Bir sendikanın üyeleri, protesto için bıyıklarının yarısını kesmişti.

Bunlar ve benzeri eylemler o tarihlerde ilgi çekiyor, kamuoyunun desteğini sağlıyordu.

Kefenli yürüyüş önemlidir; düşünenleri ve gerçekleştirenleri kutlarım; bu yolla sonuç almalarını dilerim.

Ancak bunlar yetiyor mu?

Bence günümüzde gündemde olan iki eylem diğerlerinden farklı: Maden-İş ve Tes-İş şubelerinin Yatağan direnişi ve Tektıda-İş'in Süttaş boykotu.

İşten atılan işçi dama çıkınca, insanlar ona acıyor; ama bu eylem işverenin çıkarlarını zedelemiyor.

Aylığını alamayan işçiler kapının önünde çadır kurduğunda ve haksızlığı dile getirdiğinde, yoldan geçen veya bu konudaki haberi okuyan insanlar üzülmüyor; ama işveren pek etkilenmiyor.

Özelleştirmeye karşı Ankara'da düzenlenen ve yalnızca 8-10 bin kişinin katıldığı bir miting, hükümetin politikalarını etkilemiyor; tam tersine, özelleştirmenin ancak 8-10 bin kişiyle protesto edilebilmiş olması, hükümeti daha da cesaretlendiriyor.

PEKİ, NE YAPMALI?

Yatağan eylemi çok önemli. Daha önce de Tekel sigara fabrikalarında ve Seydişehir Alüminyum'da benzer eylemler olmuştu; ancak Yatağan bunların hepsini aştı. Bugün tüm işçilerin, memurların, sendikaların, bağımsızlık ve demokrasi yanlılarının, sınıfsız ve sömürsüz bir dünya ve Türkiye isteyenlerin öncelikli görevi Yatağan'daki kararlı ve cesur mücadeleye destek vermektir. Başta Türk-İş olmak üzere, emekten yana tüm güçler, Yatağan eylemini yürekten sahiplenmelidir.

Süttaş ürünlerini boykot eylemi çok önemli. Türkiye tarihinde ilk kez sendikal hakların korunması, kullanılması ve geliştirilmesi için başarılı bir tüketici boykotu sürdürülüyor. Tektıda-İş, geçmişte hiçbir sendikanın başaramadığını başarıyor. Hele mahkeme sürecinde elde edilen başarılar, bu çabaları daha da güçlendiriyor. Ekonomik krizin derinleştiği koşullarda ürettiğini satamayan bir patronun iflahı kesilir. Süttaş'tan atılan işçiler yalnızca fabrika önünde eylem yapsalardı, patronun tavrını pek etkileyemezlerdi. Şimdi etkiliyorlar. Bu eylemin başarısı, bu mücadeleyi yalnızca Süttaş işyerindeki işçilerin değil, Tektıda-İş'in örgütlemesidir. Burada Türk-İş'in büyük eksikliği söz konusu. Türk-İş, eğer saygınlık kazanacaksa, Tektıda-İş'in bu büyük eylemine etkili bir kampanyayla destek vermek zorundadır.

Sendikaların ve üst örgütlerin görevi, belirli bir işyerinde, yörede veya işkolundaki mücadeleyi işçi sınıfının bütününe taşımaktır. Yalnızca Yatağan'ı veya Süttaş'ın direnişçi işçilerini ziyaret etmek, yasak savmaktır. Sendikacının görevi, Yatağan'a ve Süttaş işçilerine ülke çapında etkili bir destek yaratmaktır.

KÖKLÜ ÇÖZÜM UNUTULMAMALI!

Ancak Yatağan ve Süttaş eylemleri de, tüm önemlerine karşın, genel sorunların çözümünü sağlayamaz.

Köklü çözümlerin yolunu, öncelikli olarak enerji, bankacılık ve telekomünikasyon sektörlerinde hayatın durdurulmasıyla genel grev ve işçilerle sendikaların siyasi hedeflere yönelik etkili eylemler yapması açacaktır.